USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Karla Šimky a soudkyň Sylvy Šiškeové a Evy Šonkové v právní věci žalobce: **Z. N.**, zast. JUDr. Dušanem Sulitkou, Ph.D., advokátem se sídlem Nové Sady 996/25, Brno, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 2. 1. 2023, č. j. OAM-468/ZA-ZA12-915-2022, o kasační stížnosti žalovaného proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 13. 10. 2023, č. j. 34 Az 8/2023-70,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá** pro nepřijatelnost.

II. Žalobci **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Žalovaný **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

IV. Ustanovenému zástupci žalobce JUDr. Dušanu Sulitkovi, Ph.D., advokátovi, **se přiznává** odměna za zastupování ve výši **3 400 Kč**, která je splatná do **30 dnů** od právní moci tohoto usnesení z účtu Nejvyššího správního soudu.

Odůvodnění:

[1] Žalobci, státnímu příslušníkovi Uzbekistánu, žalovaný rozhodnutím ze dne 2. 1. 2023 neudělil mezinárodní ochranu podle § 12 až § 14b zákona č. 325/1999 Sb., o azylu. Krajský soud v Brně rozsudkem označeným v záhlaví toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Dospěl totiž k závěru, že žalovaný nedostatečně posoudil otázku, zda má žalobce v zemi původu k dispozici dostatečně účinnou a trvalou ochranu před hrozbou pronásledování či vážnou újmou.

[2] Žalovaný (stěžovatel) podal proti rozsudku krajského soudu kasační stížnost. Její převážnou část tvoří rekapitulace dosavadního průběhu řízení a doslovně převzatý text vyjádření k žalobě. Novou polemiku se závěry krajského soudu obsahují pouze závěrečné čtyři odstavce.

[3] V nich stěžovatel uvádí, že závěry krajského soudu jsou nedostatečné a nepřezkoumatelné. Stěžovatel si obstaral a dostatečně rozebral informace o zemi původu

žalobce. Žalobce nevyužil možnosti vnitrostátní ochrany. Soud nezhodnotil, že v nezákonném jednání příslušníků policie vůči žalobci je nutno spatřovat individuální selhání. Stěžovatel odkázal na judikaturu, podle níž je třeba využít prostředky vnitrostátní ochrany. Subjektivní nedůvěra ke státním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití ochrany domovského státu. Stěžovatel řádně zjistil skutkový stav a dodržel procesní postupy. Rozsudek krajského soudu je nezákonný.

[4] Žalobce ve vyjádření ke kasační stížnosti upozornil na to, že projednatelný je pouze závěr kasační stížnosti. Tvrzení stěžovatele o žalobcově individuálním selhání nemají oporu ve správním spise. Žalobce dále popsal situaci v Uzbekistánu. Podklady shromážděné stěžovatelem obsahují jen kusé informace o této zemi, i tak však potvrzují důvody pronásledování tvrzené žalobcem. Závěry stěžovatele jsou naopak v rozporu s obsahem spisu.

[5] Jelikož jde o věc, v níž před krajským soudem rozhodoval specializovaný samosoudce [§ 31 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“)], zabýval se soud nejprve otázkou, zda je kasační stížnost přijatelná ve smyslu § 104a s. ř. s. Jak Nejvyšší správní soud (NSS) vyložil v rozsudku ze dne 31. 1. 2007, č. j. 2 Azs 21/2006-59, č. 1143/2007 Sb. NSS, kasační stížnost podaná žalovaným správním orgánem je přijatelná, jestliže dojde k zásadnímu pochybení krajského soudu při výkladu hmotného či procesního práva, případně pokud krajský soud nerespektuje ustálenou judikaturu. Tyto závěry jsou platné i po novele soudního řádu správního, která rozšířila okruh věcí, v nichž NSS přijatelnost kasační stížnosti posuzuje (usnesení NSS ze dne 16. 6. 2021, č. j. 9 As 83/2021-28, č. 4219/2021 Sb. NSS).

[6] Kasační stížnost je nepřijatelná.

[7] NSS úvodem připomíná, že kasační námitky jsou projednatelné, pokud kvalifikovaně zpochybňují rozhodnutí krajského soudu. Stěžovatel je povinen v kasační stížnosti vymezit rozsah přezkumu napadeného rozhodnutí a musí konkrétně sdělit, v čem spatřuje skutková či právní pochybení krajského soudu a ze kterých konkrétních důvodů považuje závěry soudu za nezákonné (rozsudek NSS ze dne 31. 3. 2023, č. j. 8 Azs 299/2020-41, bod 10).

[8] Protože převážná část kasační stížnosti je pouze zopakováním stěžovatelova vyjádření k žalobě z řízení před krajským soudem, a nereaguje tedy na napadený rozsudek, vyhodnotil NSS kasační stížnost v této části jako nepřípustnou ve smyslu § 104 odst. 4 s. ř. s. (usnesení NSS ze dne 10. 9. 2009, č. j. 7 Afs 106/2009-77, č. 2103/2010 Sb. NSS). NSS se dále zabýval pouze přípustnými námitkami stěžovatele obsaženými v závěru kasační stížnosti, v nichž lze nalézt polemiku se závěry krajského soudu.

[9] Důvodem, proč krajský soud zrušil stěžovatelovo rozhodnutí, a současně stěžejní otázkou v této věci je možnost žalobce využít ochranu v zemi původu a dostatečné posouzení této skutečnosti stěžovatelem.

[10] K námitce, že je rozsudek krajského soudu nepřezkoumatelný, lze odkázat na obsáhlou judikaturu kasačního soudu (např. rozsudky ze dne 4. 12. 2003,

č. j. 2 Ads 58/2003-75, č. 133/2004 Sb. NSS, ze dne 14. 7. 2005, č. j. 2 Afs 24/2005-44, č. 689/2005 Sb. NSS, ze dne 21. 8. 2008, č. j. 7 As 28/2008-76).

[11] Odůvodnění napadeného rozsudku je srozumitelné, vnitřně konzistentní a podrobně rozebírá obecná východiska možnosti využití ochrany v zemi původu (body 28 až 32), jakož i konkrétní podklady k situaci v žalobcově domovském státě a jejich hodnocení stěžovatelem (body 33 až 41). Krajský soud neopomněl vypořádat ani otázku individuálního selhání, jak namítá stěžovatel (zejména bod 41). Odůvodnění rozsudku krajského soudu splňuje judikaturní požadavky na ně kladené.

[12] Stěžovatel dále poukázal na některá rozhodnutí, z nichž plyne povinnost využít prostředky vnitrostátní ochrany ve skutkově obdobných situacích (usnesení NSS ze dne 2. 7. 2020, č. j. 4 Azs 40/2020-42, a ze dne 10. 7. 2018, č. j. 6 Azs 50/2018-31) a dále závěr, že subjektivní nedůvěra ke státním orgánům neodůvodňuje rezignaci na využití vnitrostátní ochrany (usnesení NSS ze dne 19. 2. 2020, č. j. 6 Azs 262/2019-35).

[13] Rozsudek krajského soudu však není v rozporu s judikaturou citovanou stěžovatelem (kterou navíc tvoří výlučně usnesení o odmítnutí kasačních stížností pro nepřijatelnost). Obecnou povinnost využít přednostně ochranu v domovském státě krajský soud nepopřel (bod 28 jeho rozsudku), ale zabýval se její dostupností v žalobcově konkrétním případě a tím, zda obsah spisu umožňuje učinit závěr o této otázce. Rozsudek krajského soudu zjevně nestojí ani na pouhé subjektivní nedůvěře žalobce v instituce svého domovského státu, nýbrž hodnotí objektivní situaci v Uzbekistánu, a to i na základě podkladů ze správního spisu.

[14] Posouzení věci krajským soudem je podle NSS v souladu s ustálenou judikaturou k řešeným otázkám (rozsudky NSS ze dne 18. 12. 2008, č. j. 1 Azs 86/2008-101, č. 1806/2009 Sb. NSS, ze dne 25. 4. 2019, č. j. 5 Azs 207/2017-36, bod 48, či ze dne 31. 1. 2020, č. j. 5 Azs 105/2018-46, č. 4029/2020 Sb. NSS, bod 41 a násl.).

[15] NSS uzavírá, že krajský soud se neodchýlil od ustálené judikatury ani se nedopustil zásadního pochybení při výkladu hmotného či procesního práva. NSS proto kasační stížnost podle § 104a s. ř. s. odmítl pro nepřijatelnost.

[16] Výroky o náhradě nákladů řízení vychází z § 60 odst. 1 s. ř. s. s § 120 s. ř. s. (usnesení rozšířeného senátu ze dne 25. 3. 2021, č. j. 8 As 287/2020-33, č. 4170/2021 Sb. NSS). Stěžovatel ve věci úspěch neměl. Žalobce náhradu nákladů řízení nepožadoval a ani ze spisu neplyne, že by mu nějaké náklady vznikly. Proto NSS žalobci náhradu nákladů řízení nepřiznal.

[17] Žalobci byl usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 20. 3. 2023, č. j. 34 Az 8/2023-37, ustanoven zástupcem advokát JUDr. Dušan Sulitka, Ph.D., který žalobce zastupoval i v řízení o kasační stížnosti. Hotové výdaje a odměnu za zastupování ustanoveného zástupce v takovém případě platí stát (§ 35 odst. 10 věta první za středníkem s. ř. s.). NSS ustanovenému zástupci přiznal odměnu za jeden úkon právní služby spočívající ve vyjádření ke kasační stížnosti [§ 11 odst. 1 písm. k) a odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., advokátní tarif]. Advokátovi náleží odměna ve výši 3 100 Kč [§ 9 odst. 4

písm. d) ve spojení s § 7 bodem 5 advokátního tarifu] a dále 300 Kč paušální náhrady hotových výdajů (§ 13 odst. 4 advokátního tarifu). Ustanovený zástupce není plátcem DPH, jeho odměna tedy celkem činí 3 400 Kč a bude mu vyplacena z účtu NSS ve lhůtě 30 dnů od právní moci tohoto usnesení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 17. ledna 2024

Karel Šimka
předseda senátu